

[Gilstrup]

Men så tør det nok siges, at hr. Stavads måde at løse det på er så typisk en gammelsocialdemokratisk måde, nemlig at stikke hovedet i buksen som en struds og sige: Det er ikke os politikere, der har begået fejl – til trods for at det er så evident og tydeligt, at Folketinget har svigtet konstant og hele tiden siden oktober 1972. Nej, siger hr. Stavad, jeg skyder skylden over på erhvervslivet, og nu skal industriministeren, de folkevalgte og andre virkelig store og dygtige kunne klare erhvervslivet og begynde at lave endnu flere restriktioner over for erhvervslivet.

Jamen har hr. Stavad slet ikke opdaget, at netop det er indholdet af EF's indre marked, at vi overhovedet ikke behøver at have hverken en industriminister eller en økonomiminister eller en skatteminister eller nogen som helst andre til at gå og genere erhvervslivet, fordi erhvervslivet lærer på den hårde måde igennem disse ting her ikke at tage nogle unødvendige avancer? Jeg ved, at simpelt hen hele Sønderjylland, og det vil altså sige området op til Frederikshavn, eller hvor langt nu Sønderjylland strækker sig i denne forbindelse her, kører ned og tanker i Flensborg eller Aventoft, eller hvad det er, de store handelsbyer nu hedder for danskerne. Derfor tvinges erhvervslivet selv, når de vil have nogen forretning – og det er jo meningen med erhvervslivet – til at sørge for, at de ikke tager unødigt høje avancer eller køber unødigt dyrt ind. Det er netop fordelene ved en indre-marked-strategi frem for den lukkede samfundsøkonomi, som Socialdemokratiet har stået for siden Valutacentralens oprettelse i 1931, måske siden Ove Rodes Gimletale i 1917. Det er faktisk det, vi nu får ryddet op i, og derfor kan det ikke nytte noget, at hr. Stavad skruer sig tilbage til 1917 eller 1931, når han skal finde frem til, hvordan man skal forsøge at løse det; vi har forsøgt disse løsningsmuligheder igennem disse forløbne 72 år, 71 godt og vel, på det, som hr. Stavad vil vise. Det har været lige så håbløst i Danmark, som det har været i Tjekkoslovakiet og Rusland og Kina og andre lande, der nu begynder at komme til sund fornuft, at det er ikke vejen at gøre det, som hr. Stavad vil, med at vi skal have nogle ministre, der skal optræde som en anden Nille over for Jeppe på Bjerget og give dem med krabasken rundt omkring i erhvervsvirksomhederne. Vi skal lade erhvervsvirksomhederne føle konkurrencepåvirkningen, så indretter erhvervsvirksomheder-

ne sig ellers, hvis de overhovedet kan det, så de bliver konkurrencedygtige og ikke tager unødigt høje avancer. Erhvervsvirksomheder i konkurrence har den enorme samfundsøkonomiske fordel frem for at have reguleringer fra industriministeren eller økonomiministeren eller skatteministeren, at det simpelt hen bliver skifterettens konkursafdeling, som opløser de virksomheder, der ikke kan konkurrere med benzintankene i Flensborg.

Derfor hr. Stavads opfordring til regeringen i fortsættelse af vedtagelsen af det foreliggende lovforslag, men til den anbefaler Fremskridtspartiet regeringen at sige nej. I stedet for skulle regeringen nu gå ind i et konstruktivt arbejde med Fremskridtspartiet om at løse denne sag med harmonisering af EF's skatter, sådan at vi får lagt en 3-årig plan og får sikkerhed for, at vi ikke får folketingsvalg i de 3 år. Så har vi nemlig løsningen på det problem, som hr. Stavad ridse op.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 93 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Lønaftale mellem ægtefæller).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 11/1 89).

Formanden:

Vi gør et lille ophold, medens de, der har lyst til at fjerne sig, gør det.

Så fortsætter vi i ro.

Lovforslaget sattes til forhandling.